

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-01106/2011-01

Дана: 21.10.2011.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору А.П. из Београда, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности,, на седници Високог савета судства дана 21.октобра 2011.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор А.П. из Београда изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-00521/2010-01 од 14.јуна 2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

А.П. је до престанка судијске дужности обављала судијску дужност у Петом Општинског суда у Београду, а пријаву за избор подноси за Први и Други Основни суд у Београду, Виши и Апелациони суд у Београду.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабран за судију у судове за које је поднео пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је изјавио Уставну жалбу Уставном суду Србије, а из разлога:

- Пропуштања да му се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у његову стручност, достојност и оспособљеност;
- Да му се омогући увид у доказе како у погледу сумње у његову стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних;
- Да му се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима;
- Да му се достави одлука са разлозима;

- Због пропуштања да му се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука;
- Што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да му је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

Сматра да испуњава се критеријуме за избор судије.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, да је пропуштено да му се достави обавештење о постојању сумње у стручност, оспособљеност и достојност, да му је било ускраћено право на правично суђење.

Одлуком Високог савета судсва број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу I тачка 14 диспозитива констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунио критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду.

Поднеском од 05.05.2010.године изјављује да је након извршеног увида у предмет утврдио да се у његовом досијеу налазе извешаји о раду за судију

А.П. ., а своје резултате пореди са резултатима изабраног судије

М.В. , па указује да је исти и поред лошијих резултата изабран за судију и то за судију Вишег суда.

Одлуком Високог савета судства број 119-05-00521/2010-01 од 14.06.2010.године замењена је одлука од 25.12.2009.године у ставу I тачка 14 изреке одлуке, дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка стручности и оспособљености у смислу одредбе члана 14 став 1 тачка 1, 3 и 7 Одлуке о критеријумима и мерилима а у погледу времена израде одлука, процента укинутих одлука и остварења судијске норме.

У погледу укинутих одлука се истиче да је у 2006.години имао 54,84% потврђених, 22,58% преиначених и 22,58% укинутих, у 2007.години 63,54% потврђених, 16,36% преиначених и 20% укинутих и у 2008.години 63,83% потврђених, 10,64% преиначених и 25,53% укинутих или просечно за све три године 60,37% потврђених, 17,97% преиначених и 22,56% укинутих, па се закључује да није остварио задовољавајући квалитет у раду, јер је Мерилима за

оцену минимума успешности вршења судијске дужности прописано да судија има задовољавајући квалитет ако проценат укинутих одлука не прелази 15% у кривичној материји у општинским судовима, а тиме није испунио критеријум стручности.

Критеријум оспособљености се цени и на основу времена израде судских одлука, а подносилац приговора није радио све одлуке у законском року, нити у року од 30 дана на колико се најдуже може продужити законски рок за израду одлука у сложеним предметима, већ је одлуке радио и после тог рока и то: 2006.године 2 одлуке од чега 1 у року преко 60 дана, 2008.године укупно 24 одлуке од чега 4 у року после 60 дана. Овим прекорачењем рокова доведено је у питање и право странака на суђење у разумном року.

У оквиру критеријума оспособљености, у погледу завршетка броја предмета у току године, није завршавао довољан број, тј. његов проценат испуњености оријентационе норме је следећи: у 2006.години 74,46%, по обради Министарства правде а 66,89 по обради Петог општинског суда, у 2007.години 72,51% по обради Министарства а 66,52% по обради суда, у 2008.години 66,88% по обради Министарства а 62,67% по обради суда. Из овог произилази да је завршио број предмета знатно испод оријентационе норме прописане Мерилима за оцену успешности вршења судијске дужности.

На основу изнетог закључено је да није испунио услове прописане одредбама члана 45 став 2 и 3 Закона о судијама, па како није изабран за судију престала му је судијска дужност по сили закона дана 31. 12.2009.године.

Против те одлуке подносилац приговора је изјавио жалбу из разлога битне повреде поступка, погрешне примене материјалног права, повреде гарантованих уставних и људских права, а чињенично стање сматра погрешним и непотпуним. Указује да је радни однос засновао 1997.године, као судијски приправник, да је радио у кривичном одељењу, а да му при том нигде није нормирано и учешће у Кв већу у којем је као члан учествовао у решавању великог броја предмета, да ВСС није извршио рангирање кандидата, већ је то вршио произвољно, да у време доношења одлуке у спису нису постојали докази на основу којих је донета одлука, да је ВСС а и према изјави члана првог састава ВСС одлучивао на основу дискреционог овлашћења, да су докази прибављани накнадно, а у погледу резултата рада истиче да је од 11 судија које су у Петом општинском суду радиле као судије кривичног одељења по свим параметрима имао боље резултате, тако у погледу испуњености норме четврто, у погледу укинутих одлука пето, а да су при том од њих 11 изабране за судију 7, а да је вршено бодовање по овом основу би имао трећи резултат. Указује да је имао коефицијент ажурности од 8,67%. У погледу израде одлуке указује да су многе судије имале већи број израђених одлука након законом прописаног рока, па за то даје примере.

Подносилац приговора се пред Комисијом Високог савета судства изјаснио на рочишту одржаном дана 27.07.2011.године, у изјашњењу у битноме указује да

је био заменик председника Кв већа и да је учествовао у доношењу великог броја одлука, а да то нигде није приказано, да је за сво време обављања судијске дужности исто обављао савесно и одговорно, а да му раду никада ништа није замерано. Указује и да је на основу Записника са XXII редовне седнице првог састава ВСС утврдио да је савет дана 06.11.2009.године констатовао да је испуњавао све критеријуме за избор судије Другог општинског суда и у том смислу доставља и доказ. Указује да први састав ВСС није прибавио мишљење ни седнице свих судија суда у којем је радио нити мишљење седнице судија непосредно вишег суда, а да је то морао да учини и да је повреда поступка довољна да се одлука укине. У погледу остварење судијске норме указује да је прилив био веома мали и да је просечно месечно примао у рад 8,25 предмета, а просек одељења је био 8,31, па да је и поред тога 6 судија имало лошији резултат а ипак је 4 изабрано, исто и у погледу укинутих одлука. У погледу израђених одлука ван рока указује да је према извештају имао укупно 31 одлуку израђених након рока од којих 5 након рока од 60 дана, а што је и бољи резултат од изабраних судија и за то даје пример судије С.С.Д. и

Д.Л. , поред тога указује да је он одлуке израђивао у року и исте предавао дактилобиору, а да су управо ту одлуке задржаване дуже време и за то он не може сносити кривицу, а и да поред тога нити једна одлука није произвела негативне последице. Указује да су махом те одлуке рађене у време годишњег одмора па да и то треба имати у виду

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на

рочишту одржаном дана 27.07.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Петог Општинског суда у Београду, Докази од стране подносиоца приговора, извештај Првог Основног суда у Београду број VIII Су.647/2011 од 19.07.2011.године и од 04.08.2011.године, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршило судијску дужност у Петог Општинском суду у Београду, и према извештају суда остварио је следеће резултате:

2006.године

К предмета у раду 217 од тога пренетих старих 36 предмета, примио у рад 129 предмета, решено 134 од којих 105 пресудом и 37 старих предмета, нерешено 83 од којих 11 старих предмета, остварење норме 66,89%, просек одељења 63,48%, 1 одлука израђена у року до 60 дана и 1 преко 60 дана, просек одељења 4 до 60 и 2,7 преко 60 дана, 62 одлуке разматране по жалби 34 потврђених, 14 преиначених или 22,6% просек одељења 21,8% и 14 укинутих или 22,6% просек одељења 22,1%, 6 застарелих предмета.

2007.године

К предмета у раду 201 од тога пренетих старих 23 предмета, примио у рад 116 предмета, решено 131 од којих 102 пресудом и 21 стари предмет, нерешено 70 од којих 9 старих предмета, остварење норме 66,52%, просек одељења 58,22%, одлуке израђене у року, 55 одлука разматраних по жалби 35 потврђених, 9 преиначених или 16,4% просек одељења 16,2% и 11 укинутих или 20% просек одељења 25,6%, 1 застарео предмет.

2008.године

К предмета у раду 204 од тога пренетих старих 24 предмета, примио у рад 132 предмета, решено 123 од којих 93 пресудом и 25 старих предмета, нерешено 81 од којих 6 старих предмета, остварење норме 62,77%, просек одељења 60,82%, 20 одлука израђених у року до 60 дана и 4 преко 60 дана, просек одељења 8 до 60 и 3,8 преко 60 дана, 47 одлуке разматраних по жалби 30 потврђених, 5 преиначених или 10,6% просек одељења 14,5% и 12 укинутих или 25,5% просек одељења 22,9%, без застарелих предмета.

На основу извештаја Првог основног суда од 04.08.2011.године утврђено је да је подносилац приговора поступао у Кв већу и да је био заменик председника Кв већа, рад у Кв већу није појединачно исказиван судијама већ збирно.

На основу извештаја од 19.07.2011.године утврђено је да је провером у електронском уписнику констатовано да у 2008.години уместо 4 одлуке наведене у извештају има 16 одлука израђених након 60 дана и то:

К.број 184/06 18.04.2008.године	пресуда	објављена	14.02.2008.године	експедована
К.број 440/06 15.05.2008.године	пресуда	објављена	12.03.2008.године	експедована
К.број 466/06 08.08.2008.године	пресуда	објављена	28.05.2008.године	експедована
К.број 903/06 22.05.2008.године	пресуда	објављена	20.03.2008.године	експедована
К.број 1333/06 26.06.2008.године	пресуда	објављена	18.04. 2008.године	експедована
К.број 69/07 18.09.2008.године	пресуда	објављена	04.06.2008.године	експедована
К.број 623/07 31.10.2008.године	пресуда	објављена	08.07.2008.године	експедована
К.број 662/07 29.09.2008.године	пресуда	објављена	14.07.2008.године	експедована
К.број 799/07 18.09.2008.године	пресуда	објављена	02.06.2008.године	експедована
К.број 825/07 30.09.2008.године	пресуда	објављена	08.07.2008.године	експедована
К.број 1029/07 04.08.2008.године	пресуда	објављена	22.05.2008.године	експедована
К.број 1081/07 18.09.2008.године	пресуда	објављена	24.06.2008.године	експедована
К.број 1125/07 04.11.2008.године	пресуда	објављена	03.07.2008.године	експедована
К.број 1164/07 25.06.2008.године	пресуда	објављена	24.04.2008.године	експедована
К.број 347/08 18.09.2008.године	пресуда	објављена	08.07.2008.године	експедована
К.број 592/08 15.05.2008.године.	пресуда	објављена	06.03.2008.године	експедована

Сходно чињеници да се подаци из извештаја о раду и стања у електронском уписнику разликују за све судије након овако извршене провере није се могло израчунати стварно стање просека израде одлука након законом прописаног рока у 2008.години

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума стручности и оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства који је својом одлуком дао разлоге због којих постоји ова сумња, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности и оспособљености, а из следећих разлога:

Чланом 5 Правила је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од

-просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност

и

-минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, („Службени гласник РС“ бр. 80/05);

У судовима у којима нису формирана одељења, а судија је поступао у више материја, узмеће се просек на нивоу суда.

Подносилац приговора је у посматраном периоду у свим годинама имао већи проценат укинутих одлука и од минимума успешности прописаног чланом 13 Мерила за оцену минимума успешности а који за судију општинског суда у кривичној материји износи 15%, а представља проценат укинутих одлука у односу на разматране одлуке пред вишим судом, а такође и у односу на мерило прописано чланом 5 став 1 алинеја 1 Правилника, јер је у 2006. и 2008. години имао проценат укинутих одлука и изнад просека одељења у којем је радио. Дакле 2006.године укинутих 22,6%% просек одељења 22,1%, 2007.године 20%, просек одељења 25,6% те 2008.године 25,5% просек одељења 22,9%. Ово указује да сходно члану 12 Мерила за оцену минимума успешности подносилац приговора није исказао потребан квалитет рада, па да је сумња у испуњеност критеријума стручности из члана 14 став 1 тачка 3 и члана 13 став 3 Одлуке о критеријумима и мерилима у одлуци првог састава Високог савета судства правилно примењена односно да је претпоставка критеријума стручности оборена, односно претпоставка из члана 13 став 1 Одлуке о критеријумима и мерилима, па да подносилац приговора није испунио услов прописан чланом 45 став 2 у вези са ставом 1 Закона о судијама, као посебан услов да би кандидат био изабран на судијску функцију. Сам проценат укинутих одлука је изузетно висок за материју у којој је поступао, далеко изнад толерантног. Овако високим процентом укинутих одлука ствара се правна несигурност, а коју судија у раду мора до обезбеди својим одлукама. Честим укидањем одлука поступци неосновано дуго трају и самим тим се и не обезбеђује ефикасна судска заштита и правна сигурност коју

судска одлука мора обезбеди. Из датих разлога Високи савет сматра да подносилац приговора није испунио критеријум стручности. На околност неиспуњености критеријума стручности указује и висок проценат преиначених одлука.

У погледу критеријума оспособљености, Високи савет судства налази да је основано оборена претпоставка оспособљености. Наиме према обради суда испуњеност оријентационе норме је изузетно низак, односно 2006.године 66,89%, 2007.године 66,52% и 2008.године 62,77%. Чињеница је да је целокупно одељење имало изузетан низак остварење судијске норме, па по мишењу Високог савета судства не може се као корективно мерило применити просек одељења у којем је радио, када ово остварење норме, односно проценат решавања предмета је за две трећине мањи од очекиваног минимума. Не стоји навод подносиоца приговора да због малог прилива предмета није могла да се оствари очекивана норма, односно да сваке године реши минималан број предмета колико се очекује од судије. Подносилац приговора је у свим годинама имао довољан број предмета у раду да њиховим решавањем оствари очекивану оријентациону норму, односно реши минималан број предмета који се очекује од просечног судије. Подносиоцу приговора је у свим посматраним годинама остајало у раду више од трећине нерешених предмета. Све ово указује да у раду није посвећивана дужна пажња у решавању судских предмета, а што је узрокована и неоспособљеношћу подносиоца приговора. Чињеница да је подносилац приговора учествовао у раду ванрасправног кривичног већа не може битно да утиче на укупну слику о оспособљености подносиоца приговора, јер по мишљењу Високог савета судства и да је исто нормирано, оно није оптерећивало подносиоца приговора у раду у тој мери да је занемаривањем рада у првостепеним предметима не остварује очекиване резулте.

Иако исто није пресудно на оцену оспособљености подносиоца приговора, чињеница је да је подносилац приговора имао и већи број одлука израћених након законом прописаног рока, па и ван рока одређеног чланом 16 Мерила за оцену успешности вршења судијске дужности, односно и ван рока од 30 дана, на колико се у сложеним предметима законски рок може продужити, указује да је подносилац приговора несавесно вршио судијску дужност. Неоптерећеност у раду предметима, указује да је подносилац приговора одлуке могао и морао израћивати у року, а што није чинио. При том Високи савет судства није прихватио извињавајуће разлоге које је подносилац приговора навео, јер судија савесним радом мора водити рачуна о испуњености рокова, а што олаким поступањем подносилац приговора није чинио.

Из изнетих разлога и у смислу одредбе члана 6 Правила Високи савет судства налази да није испуњен критеријум оспособљености, односно да је одлуком првог састава Високог савета судства основано оборена.

Подносилац приговора је своје резулте рада стављао у однос са резултатима рада изабраних судија. Високи савет судства има обавезу да према

Закону о изменама и допунама Закона о судијама преиспита и одлуке првог састава ВСС о изабраним судијама, па у сваком случају ће и одлуке о избору судија које су изабране у судове у које је поднео подносилац приговора пријаву, бити посебан део разматрања. Резултати подносиоца приговора посматрани су у складу са просеком одељења према званичним судским извештајима о резултатима рада, а што је и прописано Правилима, па би другачијим начином упоређивања резултата рада било ван прописаних мерила у Одлуци о критеријумима и Мерилима и Правилима за примену истих, а подносилац приговора у односу на остале судије којима је престала судијска дужност привилегован.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка стручности и оспособљености, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду. Жалба се изјављује путем Високог савета судства.

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА

ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Мирјана Ивић

Доставна наредба

1. Подносиоцу приговора
2. Архиву ВСС

